

me ellen van az egész román paktum! — mondotta energikus hangon.

Tisza miniszterelnök azonnal válaszol Apponyinak. Röviden válaszol, ugymond, mivel reméli, hogy a legrövidebb időn belül tájékoztathatja a közvéleményt a román tárgyalások ügyében. Kéri a közvéleményt, ne üljön fel rosszhírű híreszteléseknek, amelyek voltaképen tendenciát szolgálnak és abszolúte tájékozatlanok.

— Én, — mondotta Tisza, — a magyar nemzeti állam jellegét tekintem s ennek az alapján tárgyaltam a románokkal. Ehhez ragaszkodom is. Viszont a román kulturális és gazdasági fejlődésnek ne álljunk ridegen az útjába. Ugyanazt akarom elérni, mint a szászokkal való béketárgyalások után elérünk s amellyel tagadhatatlanul nyertünk mi is, a szászok is, de főként a magyar állam.

Kétezer korona a munkanélkülieknek.

— Ennyit fog javasolni a tanács a januári közgyűlésen. —

(Saját tudósítónktól.) Részletesen foglalkoztunk tegnap a szegedi munkanélküli munkások mozgalmával és ismertettük a város hatóságához intézett memorandumuk főbb pontjait. Bokor Pál helyettes-polgármester a munkanélküliekhez intézett beszédében kilátásba helyezte a közmunkák mielőbbi megkezdését s megígérte, hogy a tanács rendkívüli ülés keretében intézkedni fog a nyomorban élő munkások rögtöni segélyezése iránt is.

A tanács tagjai szerdán délelőtt össze is jöttek a rendkívüli ülésre, amelyen a munkanélküliek támogatásának módjairól és eszközeiről tárgyaltak. Bokor Pál helyettes-polgármester referált ebben az ügyben, elmondta, hogy a munkanélkülieknek mintegy kétszáz főből álló csoportja jelent a városháza közgyűlési termében és a szószólójuk, Varsandán László átnyújtotta neki a munkanélküliek memorandumát, amelyben kéri a hatóságot, hogy a közmunkák mielőbbi megkezdése iránt intézkedjék, a munkanélkülieket lássák el ingyenkenyérrel és ingyentejjel és végül kéri a hatóságot, hogy keressen módot arra, hogy a város a téli időben intézményesen gondoskodjék a munkanélküliek segítéséről.

— Véleményem szerint, — mondotta Bokor Pál, — először is arról kellene tájékozódnunk, hogy mennyi ezidőszerint a szegedi munkanélküliek száma, kik azok, akik rögtöni segélyre szorulnak, kik azok, akiket a téli hónapok alatt állandóan segélyezni kell, szóval pontos statisztikára lenne szüksége a város tanácsának ahhoz, hogy a munkanélküliek segélyezéséről a város intézményesen gondoskodjék. Minthogy azonban ez a statisztika még nem áll a tanács rendelkezésére, az ügynek ez a része tárgytalan. Arról lehet tehát csak szó, hogy a tanács a munkanélküliek rögtöni támogatásáról gondoskodjék és ezt a támogatást részint természetesen szolgáltassa ki, részint pénzben. Fölvilágosítást kérek — ugymond — a főkapitány urtól, hogy mégis mekkora azoknak a száma, akik hát tényleg munkanélküli vannak?

Somogyi Szilveszter dr. főkapitány szerint pontos statisztikát adni erről nagyon bajos. Bizonyos iparágak üzemében ugyanis a tél beálltával szünet következik be, ezek a munkások tehát minden évnek egy bizonyos szakában munkanélküli vannak, de nem igen számíthatók azok közé a munkanélküliek közé, akik, hogy ne éhezzenek, néhány koronányi segélyre szorulnak. Tény, hogy sok munkanélküli van most Szegeden, de az nem áll, hogy ezekre rug a számuk, még Budapesten sincs több, mint öt-hatezer. Néhány száz munkanélküli tényleg van Szegeden, de

Apponyi Albert gróf kijelenti, hogy Tisza válasza nem nyugtatja meg, sőt.

Tisza gróf: Nem akar a románokkal alkudozni, hanem meggyőzni őket. Ismétli, azt akarja elérni, amit a szászokkal szemben. Kéri válasza tudomásul vételét. A Ház tudomásul veszi a miniszterelnök válaszát.

Pallavicini György örgróf interpellál a trónörökös 50 éves évfordulója alkalmával üdvözölt irat formájára nézve. A Ház tekintélyét sérelem érte, valamint az uralkodóházat is, amikor nem a képviselőház elnöke, hanem Tisza István gróf üdvözölte.

Tisza István kijelenti, hogy etikett kérdéssel ő nem foglalkozik. A Ház elnöke felkérte, hogy üdvözölje a trónörökösöt és így ő üdvözölte.

A Ház tudomásul vette Tisza válaszát. Az ülés negyed kilenc órakor végződött.

a munkanélküliség enyhítésére a hatóság eddig is megtett mindent, amit csak lehetett. Amikor esett a hó, a köztisztasági telep százötven munkanélkülit alkalmazott hószórásra és most is, állandóan foglalkoztat a város munkanélkülieket a jég elhordásánál. Azokkal szemben, akik csakugyan nem tudnak munkát keríteni s nélkülözések között élnek, föltétlenül az a kötelesség járul a városra, hogy segélyezze, támogassa őket nyomorúságukban.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos azt javasolta, hogy a javadalmi palota két üres szobájában rendezzenek be melegedő szobát a munkanélküliek számára. A bérszökekre — mondotta — most úgy sincs szükség, állítsák be azokat a szobákba, amelyek aztán egész nap álljanak a melegedni akarók rendelkezésére.

Bokor Pál azt ajánlotta, hogy a tanács terjesszen javaslatot a januári közgyűlés elé és nevezze meg azt az összeget is, amit a munkanélküliek segélyezésére kíván fordítani. Most pedig határozza el, hogy öt öl fát azonnal kiutal a Munkás-Otthon fűtésére.

Taschler Endre kétezer koronában javasolta megállapítani a munkanélküliek segélyezésére fordítandó összeget.

Rövid vita után elhatározta a tanács, hogy

1. javaslatot fog tenni a januári közgyűlésnek, hogy kétezer korona segélyt szavazzon meg a munkanélkülieknek;
2. a javadalmi palota két üres helyiségében még holnap, vagy holnapután melegedő szobákat rendeznek be;
3. öt öl fát utalnak ki a Munkás-Otthonnak;
4. megbízzák a főkapitányt, hogy indokolt esetekben rögtöni segélyezés iránt tegyen előterjesztést, az összegeket a helyettes-polgármester folyósítja a tanács utólagos jóváhagyásával.

Ezzel a rendkívüli tanácsülés véget ért.

A Reichsrat éjszakai ülése. Bécsből jelentik: Az osztrák parlament költségvetési bizottsága tegnap éjszakai ülést tartott. Engel báró és mások felszólalása után elfogadták a vita berekesztésére vonatkozó indítványt, de ezt az ülést még folytatják. Este félnyolc órakor Sztaniek szólalt föl azzal a szándékkal, hogy reggelig beszél. Ezt meg is tartotta: reggel négy órakor fejezte be a beszédét, amely tehát nyolc és fél óra hosszúságú volt. Beszéde végén indítványozta az ülés berekesztését. Schrefel alelnök szünetet rendelt el s az ülést hajnalban öt óra után folytatták. A Sztaniek indítványáról szavaztak és 29 szavazattal egy ellen elvetették. Az ülést tovább folytatták. Kevéssel reggel hat óra előtt Choc emelkedett szólásra, aki negyed tíz óráig beszélt, mire Vacek képviselő emelkedett szólásra. Így obstruálnak a Reichsratban. Vallami nagyobb botrány azonban nem történt.

Turcsányi Elza a ravatalon.

— Csütörtökön délelőtt temetik. —

(Saját tudósítónktól.) Ugy volt, hogy ma délután temetik el Turcsányi Elzát. Minden intézkedést megtettek, több ezer ember megjelent a ravatal körül, de váratlanul az ügyészség ma reggel újból érdeklődött a büncselekménnyel kapcsolatban, úgy, hogy a temetést el kellett halasztani holnap délelőttre.

Az Új Szent János kórház halottas kápolnájában fekszik Turcsányi Elza, ahol barátja, Schmidt Miksa gazdag butorgyáros pompás ravatal emeltetett számára. Schmidt ma délelőtt újra megjelent a hullaházban és engedélyt kért arra, hogy elbucshassék halottjától. Magával hozta azt a ruhát, amelybe Turcsányi Elzát felöltöztetik. Rózsaszínű pántlikás fehér inget, fehér cipőt, fehér keztyűt adott rá, azonkívül fehér moiré-ruháját, melynek lila-betéteje, drága gyöngysora és valódi hermelin szegélye van. Ezt a toilettet, amely több mint ezer koronába került, hátul végigvagdosták, hogy ráadhassák a holttestre.

A ravatalt a lehető legnagyobb fényüzéssel és pompával készítették el, amilyen csak nagy halottaknak szokott kijárni. A kápolna tele van délszaki növényekkel. A holttestet nikkal-alpaca koporsóba helyezték, a halottaskocsit hat ló fogja húzni és a szertartás alatt az operaházi kórus tagjából álló gyászkar fog énekelni. Turcsányi Elzát az óbudai temetőben fogják elhantolni. Schmidt kívánságára történt ez, mert a kiscelli-uti kolostorhoz, ahol az év nagy részét tölti, ez a temető van a legközelebb.

Most már minden részletében tiszta az a borzalmas gyilkosság, amelyet a nevezetes pesti kokotton követett el a házvezetőnőjének a szeretője. A két gonosztevő a tegnapi töredelmes vallomás után nyugodtan töltötte az éjszakát. Ma reggel újra Kórody kapitány elé vezették őket, aki a nyomozást vezeti.

Kórody mind a kettőtől megkérdezte, nem tudja-e valamivel eddigi vallomását pótolni. Azonban mind a kettő kijelentette, hogy tegnap már mindent elmondott. A kapitány mégis belement néhány részlet alapos elmondatásába és ezekkel egészítette ki a hosszú és máris ivekre terjedő jegyzőkönyvet.

Nagyon érdekes volt Kóbori Róza mai vallomásában, mikor elmondotta azokat az órákat, amelyek a gyilkosság pillanatától addig tartottak, míg a rettenetes tehertől a Duna partján megszabadultak.

— Mikor a szerencsétlent a Guszti meggyilkolta, — mesélte Kóbori Róza — és elbocsátotta a torkát a kezéből, undorodva félrelökte a holttestet. A holttest végigzuhan a padlón és úgy esett, hogy az egész teste sötétben maradt, de a feje belekerült a szoba padlójának az erős holdfénytől megvilágított részébe. Mikor lopva odapillantottam, csak az arcát láttam meg, a többi nem. Ez az arc olyan rettenetes volt, hogy teljes testemben megborzadtam, iszonyodva fordultam félre és reszkető lábbal mentem a falig, hogy a villamos lángot fölesavarjam. A következő pillanatban már világos volt a szoba. Ekkor Guszti rám szólt:

— Nézd meg még egyszer az asszonyodat, mielőtt eltüntetjük.

— Nem tudom megnézni, iszonyodom tőle! — feleltem. — Nem mondtam meg, hogy már láttam a holttest arcát és többet nem bírok ránézni. Ekkor már nagyon megrémültem attól, amit tettem.

— Most már aztán tanácskozni kezdtünk, hogy mit tegyünk a holttesttel. Guszti legelőször is be akarta csomagolni, de nem találtunk alkalmas szönyeget, mert mind-egyikből kilátszott a lába. Ekkor bevittük a fürdőszobába és ott begyömöszöltük az utazókorsóba a tetemet. A korsóból előbb szerteszétszórtunk mindent, ami benne volt. A korsót azonban nem zártuk be. Guszti azt mondta, hogy ő most elmegy, reggel majd visszatér és akkor elviszi az áldozatot.